

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 300/2024
19.03.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Дубравке Дамјановић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном поступку према малолетном АА и др, због кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца малолетног АА - адвоката Данила Јанковића и малолетног ББ – адвоката Мирсена Алибашића, поднетим против правноснажних решења Вишег суда у Новом Пазару Км. 59/23 од 27.10.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1-96/23 од 12.01.2024. године, у седници већа одржаној дана 19.03.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви за заштиту законитости бранилаца малолетног АА - адвоката Данила Јанковића и малолетног ББ - адвоката Мирсена Алибашића, поднети против правноснажних решења Вишег суда у Новом Пазару Км. 59/23 од 27.10.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1-96/23 од 12.01.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Пазару Км. 59/23 од 27.10.2023. године према малолетном АА, ББ и ВВ изречена је васпитна мера - појачан надзор од стране родитеља, која ће трајати 6 месеци, а највише до 1 године и коју ће спроводити и извршавати Центар за социјални рад у Новом Пазару. Одлучено је и о трошковима поступка, а како је то ближе опредељено у изреци решења

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1-96/23 од 12.01.2024. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца малолетних АА, ББ и ВВ и решење Вишег суда у Новом Пазару Км. 59/23 од 27.10.2023. године, потврђено.

Против наведених решења захтев за заштиту законитости благовремено су поднели браниоци малолетног АА – адвокат Данило Јанковић и малолетног ББ – адвокат Мирсен Алибашић, из свих законом прописаних разлога, са предлогом да Врховни суд усвоји захтеве за заштиту законитости и побијана решења преиначи на тај начин што ће изрећи блажу врсту санкције према малолетнику или евентуално иста укине и предмет врати на поновно суђење.

Врховни суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и, у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, те је након оцене навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца малолетних АА и ББ су исте садржине и у њима се наводи да судска одлука није правилна, нити целисходна, с обзиром на то да суд није имао у виду да су малолетни АА и ББ, током трајања поступка већ претрпели одређену друштвену стигматизацију од стране њиховог окружења, као малолетници против којих се води судски поступак због насилничког понашања, с обзиром да се догађај десио на јавном месту и да су многи појединци из њиховог окружења упознати са том околношћу, да су изразили недвосмислено кајање за наведени догађај и оштећеном упутили извињење, те да се слични инциденти нису догађали нити пре, нити после предметног догађаја.

По ставу Врховног суда, на описани начин, браниоци указују на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку у вези члана 12. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица.

Одредбом члана 12. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица прописано је да ће при избору васпитне мере суд посебно узети у обзир узраст и зрелост малолетника, друга својства његове личности и степен поремећаја у друштвеном понашању, тежину дела, побуде из којих је дело учинио, средину и прилике у којима је живео, понашање после учињеног кривичног дела, а посебно да ли је спречио или покушао да спречи наступање штетне последице, накнадио или покушао да накнади причињену штету, да ли је према малолетнику раније била изречена кривична или прекршајна санкција, као и све друге околности које могу бити од утицаја за изрицање оне мере којом ће се најбоље постићи сврха васпитних мера.

У члану 11. став 1. истог Закона прописано је да су врсте васпитних мера и то: мере упозорења и усмеравања - судски укори и посебне обавезе; мере појачаног надзора - појачан надзор од стране родитеља, усвојоца или стараоца, појачан надзор у другој породици, појачан надзор од стране органа старатељства, појачан надзор уз дневни боравак у одговарајућој установи за васпитавање и образовање малолетника; заводске мере - упућивање у васпитну установу, упућивање у васпитно-поправни дом, упућивање у посебну установу за лечење и оспособљавање. У ставу 2. члана 11. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица прописано је да се мере упозорења и усмеравања изричу када је потребно и довољно таквим мерама утицати на личност малолетника и његово понашање, док је у ставу 3. прописано да се мере појачаног надзора изричу кад за васпитавање и развој

малолетника треба предузети трајније мере уз одговарајући стручни надзор и помоћ, а није потребно малолетнику потпуно одвајање из дотадашње средине.

Из списка предмета произилази да је Виши суд у Новом Пазару приликом избора васпитне мере, имао у виду све напред наведене околности, које су од утицаја приликом избора васпитне мере (члан 12. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица), као и да је другостепени суд – Апелациони суд у Крагујевцу приликом одлучивања о жалбама бранилаца малолетних, такође имао у виду све околности од значаја за избор васпитне мере, у смислу одредбе члана 12. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица.

Имајући у виду напред наведено, по ставу Врховног суда, правилно је према малолетном АА и малолетном ББ изречена васпитна мера појачан надзор од стране родитеља, обзиром да су нижестепени судови приликом доношења одлуке имали у виду све околности из члана 12. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, те су супротни наводи захтева за заштиту законитости бранилаца малолетних од стране овог суда оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗПП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**